

Assenyala que el romanticisme és el motor que manté en vida el sector agrari a la Serra de Tramuntana. ● “Hem de consolidar els nous hàbits de consum i l'augment de l'interès pel producte local que veim aquests dies”. ● Exigeix una economia més diversificada

“El temps de crisi és temps d'experimentació per reconstruir un model més sostenible”

JOE HOLLES

PRESIDENT DE TRAMUNTANA XXI

X.C./F.V.V.

Joe Holles, anglès de naixement i mallorquí d'adopció, és el president de l'associació Tramuntana XXI. Format en filosofia i lletres, treballa en el món de l'empresa connectant medi ambient, tecnologia i societat. Fa anys que investiga, des de la finca Son Moragues a Valldemossa, que dirigeix, i des d'entitats ciutadanes i empresarials com Tramuntana XXI o el Cercle d'Economia (on coordina la Comissió d'Innovació), per trobar fórmules que connectin el sector primari i el turisme, amb una mirada basada en la sostenibilitat, la justícia social i la resiliència.

Pregunta.- Quina era la situació del sector, concretament a la Serra de Tramuntana, abans de la declaració de l'estat d'alarma?

Resposta.- La Serra de Tramuntana és un entorn amb un sector agrícola en avançat estat de desaparició, a pesar d'estar reconegut per la Unesco com a Paisatge Cultural gràcies a la seva agricultura. Si aquesta agricultura es resisteix a desaparèixer, és per pur romanticisme. En primer lloc el de pagesos i propietaris que, per orgull i dedicació, mantenen productius els seus olivars per a consum propi, de familiars i amics. En segon lloc, el romanticisme d'un grapat d'explotacions comercials que amb un enorme esforç econòmic i de màrqueting connecten amb un tercer perfil de romàntic que és el consumidor final, que està disposat a pagar un plus per a un producte per la seva procedència i valor cultural, mediambiental o emocional. El producte de la Serra és molt més car que el d'altres llocs, ja que el terreny no permet la mecanització i la intensificació. A la resta de l'illa la situació no és tan crítica, però tot i així, si comparem amb altres parts d'Espanya o del món, trobam que tampoc és tan diferent del que succeeix a la Serra.

P.- Com ha afectat la crisi al sector primari?

R.- A primera vista pot semblar que l'impacte d'aquesta crisi serà positiva per al sector primari mallorquí: hi ha hagut un augment importantíssim en la demanda de producte local amb entrega a domicili. Però hem de tenir en compte que al mateix temps hi ha molta incertesa amb les exportacions i s'ha suprimit el consum a restaurants i hotels. Crec que hem de pensar com reconstruïm el nostre model productiu d'una manera

Joe Holles, a la finca de Son Marroig de gestiona al municipi de Valldemossa.

F.V.V.

La crisi qüestiona la nostra forma de menjar

P.- Quines lliçons hem après durant aquesta situació i com creu que podem aprofitar aquest aprenentatge?

R.- A les Illes Balears ha quedat demostrat que la diversificació de l'economia no és un luxe sinó una necessitat, a nivell mundial s'ha demostrat que la sanitat universal tampoc ha de ser un luxe sinó que és imprescindible. La crisi ha qüestionat la nostra forma de menjar, comprar i treballar i ha fet tremo-

lar els mateixos fonaments filosòfics d'un ordre mundial basat en la depredació de la naturalesa. Tot indica que la mateixa mutació del SARS-CoV-2 que permet infectar persones té a veure amb la pressió humana sobre una naturalesa cada vegada més sotmesa i confinada. S'han posat de manifest la insostenibilitat de tants aspectes de la nostra vida que ara és fonamental encaixar les lliçons en una altra crisi encara

més ampla de la qual forma part: la crisi mediambiental.

P.- Com Tramuntana XXI es planteja aquest nou escenari?

R.- La nostra intenció és redoblar els nostres esforços a continuar treballant per una societat i un entorn més just, més pròsper i més resilient, que ara s'ha evidenciat com a més necessari que mai. Algunes accions concretes en les quals continuarem treballant són

en la línia estratègica de l'enfortiment del sector primari, la creació d'una comissió de seguiment de l'agricultura que impulsi el producte local i ecològic a Mallorca. També seguirem treballant per estudiar i establir capacitats de càrrega en activitats que són contaminants, potencialment perjudicials per a la salut pública o que tenen un impacte sobre els recursos i els ecosistemes naturals, com el turisme.

responsable i equilibrada perquè els locals ens puguem permetre comprar producte local de qualitat i perquè la despesa dels visitants (quan tornin) reverteixi cada vegada més en la nostra agricultura i el nostre entorn.

P.- Quines accions o mesures creu que haurien de realitzar els productors o les empreses i organitzacions agrícoles i ramaderes un cop acabi l'estat d'alarma, per millorar la situació?

R.- S'han d'aprofitar les bones tendències que hem vist aquests dies, com l'augment d'interès en producte local per part de la ciutadania i l'agilitat en la resposta que han mostrat productors, cooperatives. Hem de consolidar aquests nous hàbits de consum amb menys intermediaris i més consciència de la qualitat i la procedència. Els temps de crisi forçosament són temps d'experimentació. Hem de ser hàbils per quedar-nos amb els aspectes bons per reconstruir un model molt més sostenible, just i resilient. Necessitam una economia més diversificada basada en la col·laboració entre sectors. El turisme haurà de connectar-se millor amb l'agricultura i l'agricultura haurà de seguir aprenent de les necessitats i els gustos nous. Si som capaços de fer que pesin més la creativitat i la perseverança que la desídia i la visió a curt termini, construirem un model millor.

P.- Com es podrien implicar les institucions, la ciutadania i les organitzacions per contribuir a millorar la situació del sector?

R.- Crec que la ciutadania contribuirà cada vegada més a millorar la situació del sector primari local si té els recursos per fer-ho. Cada vegada es té més consciència de la importància de la bona alimentació. La qüestió és que ens puguem permetre consumir producte local de qualitat per damunt d'altres opcions més barates. Per això l'administració ha de posar les facilitats i els incentius necessaris perquè hi pugui haver un sector primari cada vegada més robust en un context d'una economia sanejada. L'administració ha de ser capaç d'alinear els interessos dels diferents sectors perquè compensi més col·laborar i crear sinergies que no fer-ho. Necessitam un pla estratègic ambiciós per reconstruir la nostra economia des de la diversificació i la resiliència, d'acord amb els principis de sostenibilitat mediambiental.